

6-8/4 2010

Jag fick en idé om att slumpa fram ord ur pjäser, infallet kom när jag hörde hörspelsoperan *Döden sopran* av Erik Beckman i går eftermiddag. Jag har en pjäs av Beckman hemma som jag ännu inte läst, *Kvalstervägen* men som jag faktiskt slagit upp någon dag innan och fastnade för orden "karamellröda" och "cedergurkfrukter".

Det blev tre listor, och jag tycker mig kunna skönja ett mönster, fördomarnas bekräftande lapptäcke...

DRAMATIKERNA

Erik Beckman (Kvalstervägen)	Lotta Lotass (Speleologerna)	Lars Norén (Skuggpojarna)
1. karamellröda	1. fullständig	1. skit
2. ingenting	2. utanför	2. tusan
3. humanistisk	3. fälten	3. söndag
4. kåk	4. allt	4. brann
5. boskap	5. spärr	5. hustru
6. byggträ	6. oförnimbar	6. döda
7. koppar	7. slutna	7. dagliga
8. fruktansvärd	8. aldrig	8. alla
9. Smålandscyklar	9. innerfältet	9. stanna
10. geni	10. väggar	10. fruktansvärt
11. varmvatten	11. tålmod	11. jävla
12. scenväxling	12. räkna	12. värd
13. cedergurkfrukter	13. plats	13. rastplatsen
14. femtonde	14. omsätta	14. spelar
15. vingla	15. jämn	15. samvetskval
16. lortig	16. strävan	16. byggt
17. konung	17. motstånd	17. självmord
18. människa	18. glaskulor	18. muren
19. tankar	19. oundgänglig	19. eld
20. piska	20. hummande	20. teckningen

Jag improviserar lite här... Från Svenska ordlistor, ordlista 1-4 (se unterwasser.se/projekt) slumpar jag ett ord vardera, dessa får utgöra ramhandlingen. Resultatet: listighet, kraftbolag, bändelkorsnäbb, restaurangkök...

Alltså: Ett kraftbolag (jag slår tre tärningar i konsonantlistan: B K B, jag slår en för vokallistan: Å (a), vilket ger: Bålsta Kraft Bolag) har stängt av elen för det lilla familjeföretaget "Beckmans restaurang och smörgåsservering" eftersom elräkningen inte betalats. Familjen (Erik, Lars och Lotta) befinner sig i restaurangköket för att rådslå kring hur situationen ska lösas.

(Ordningen för replikerna slumpas fram, likaså ett ord ur resp. persons lista som sedan ska

förekomma minst en gång i varje mening. Vid behov hämtar jag ord från övriga listor slumpmässigt, nedan markerat enligt följande färgschema: [ordlista 1](#), [ordlista 2](#), [ordlista 3](#))

Institutet för Språk- och substansforskning ger:

KRAFTBOLAGET – en tvåtaktare, för tusan!

AKT 1

I det mörkklagda restaurangköket vid diskhon står en ensam man.

Erik: Varmvatten! (med Ingar Bergmans röst) Vi har ju för faaan inte ens varmvatten...!
(huttrar, med händerna under den kalla strålen)

(Erik lämnar diskhon. Viskar "scenväxling".)

Vid hotellgrillen.

Lotta (sysselsatt med att desplombera elektrotransformatorn): Jag kan inte forcera spärren!
(hummande:) Hum-hum...

Lars: Ack, dessa dagliga bestyr.

Erik: Människan är som ett boskap. Mina fingertoppar äro karamellröda, liksom. Och att **harma** bonnadringar gör en ju till konung, va!
(Till publiken:) Jag är ett geni!

Lars: Jag ska döda dig!

Erik: Det gör mig ingenting.

Lars: Hör den själ som brann.

Lotta: Stämningen är oförnimbar; påtaglig liksom.

Erik: Här är virke, här är byggträ. Men inget jävla varmvatten. (börjar snickra)

Lars: Jag ska döda din hustru. Sedan tar jag självmord. Stanna! Det är ju söndag i dag.
Jag skulle ju ha tagit självmord i går.

Lotta: Jämn smet, "begå självmord" heter det! Mina ögon är slutna, även mina läppar.
(tystnar)

Lars: Du är som muren, jag är gryningen!

Lotta: Allt inom mig, allt inom dig, allt det här.

Erik: I morgon är det den femtonde, idag är det den fjortonde. (hammarslag ackompanjerar
dödgrävaraktigt)

Lotta: Vi måste ha tålmod, det här ska lösas ska ni se. Jag räknar... ett, två, tre, fyra...

Lars: Tusan! Det här är ju fruktansvärt!

Lotta (fortsätter räkna): åtta, nio, tretton, tolv...

Lars: Det var ju min själ som brann!

Lotta (slutar räkna): Känner du dig utanför?

Erik: Han där är ju fruktansvärd!

Lars: Jag är inget värd.

Lotta: Vi måste söka en bättre plats för att sluta fred.

Lars: Din jävla **kustlabb**, "**harma** bonndrängar", va!

Erik: Nu tar jag fram min piska! (Till publiken:) Scenväxling!

Ute på gårdsplanen, i det pissgula regnet och neonljuset från macken. Fågelsång.

Erik: Hör ni **bändelkorsnäbben**? Den smakar gott med purjo och cedergurkfrukter till.

Lotta: Med ett innerfält av grädde och timjan. (börjar återigen räkna) fjorton, trettioåtta, fem, tre, fyra... (slutar räkna) Vi kanske kan forcera spärren!

Erik: Som ett boskap? Vi har ju inget varmvatten.

Lotta: Vi ska omsätta vår **listighet** i praktiken, avleda uppmärksamheten. Räkna med mig nu allihopa!

(Alla räknar högt i kör): åttiofem, åttiosex, åttiosex och en halv, åttiosex och tre fjärdedelar, nästan åttiosju, åttiosju på pricken, och så vidare...

Bändelkorsnäbben slår en drill, dess knarrande härp-härp, kvirre-tjitt, triiirt, triiir, tvitt! hörs över den ruralurbana pissidyllen. En trana skriker ut sin dödsångest borta vid sjön och ett barn föds i en gränd. Regnet strilar ner, asfalten sover och allt känns sådär jämnrått solkigt och bedrägligt. Ridå.

AKT 2

Några kilometer utanför samhället. En rastplats ovanför en fors. Skog.

Erik: Vår mission är ju rent av humanistisk, bröder!

Lars: Här står man och slår dank på rastplatsen. Man borde döda dem!

Erik: När den stora energikrisen kommer får vi börja sälja Smålandscyklar. Med ramar av koppar och ekrar av titan.

Lars: Tusan! Det här är ju fruktansvärt!

(Erik håller upp en skylt: "Scenväxling")

I gryningen. Tre gestalter utanför en stor byggnad med taggtrådsstängsel runt. En havssula

*dönar ovan molnen medan enkelbeckasinerna tassar i vassen.
Bändelkorsnäbbens tystnad är det ingen som lägger märke till.*

Lars: Det var här deras mörka hjärtan brann!

Erik: Låt Smålandscyklarna bli vår mission! (han vinglar till)

Lotta: Låt oss forcera väggarna av betong! Låt oss krossa dem med dessa glaskulor! (kastar en handfull kulor med full kraft)

Lars: Asch, det spelar ingen roll! De kommer ändå att döda oss!

Lotta: Det här kommer att sluta i en fullständig katastrof! Vårt tålamod är vår styrka!

Lars: Fruktansvärt hemskt är vad det är. Skit, också!

Lotta: Vi måste forcera spärren! Rämna alla väggar! Förintelsen är oundgänglig! Vår strävan är att omintetgöra orättvisorna. Sluta göra motstånd!

Lars: Detta är självmord!

Erik: Låt oss fylla våra koppar med arsenik... och ett innerfält av grädde och timjan.

Lars: Din jävla miserabla cyniker!

Lotta: Låt oss fly till fälten, låt oss lägga oss ner där.

Erik: Låt oss höja våra koppar... Det är den femtonde i dag, skål!

Lars: Alla dagliga kval och pinor, det är bara vilken dag som helst.

Erik: Har ni hört mig berätta om de här Smålandscyklarna förut?

Lars: Jag längtar redan tillbaka till rastplatsen.

Lotta: Låt rastplatsen bli vår strävan.

Lars: Låt oss stanna där!

Erik (vinglar): Vi kan samla byggträ, hörni!

Lotta: Ja, vi kan räkna pinnarna! Ett, två, tre ...

Erik: Här ute på vischan finns ju inget varmvatten...

Lars: En dag ska jag döda er båda!

Erik: En dag ska jag kröna mig själv till konung!

Lotta: En dag ska vi begrava oss själva och varandra i de här fälten!

Erik: Mina krokodiltårar är karamellröda, liksom.

Lars: Ha, ha! Det här är så fruktansvärt underbart, fy fan!

Erik: Ja, han är fruktansvärd den där.

Lars: Och hon tiger som muren. Stanna! Så fruktansvärt.

Erik: Vadå? Vad är det här för **listighet**?

Lars: Jag fick samvetskval.

Erik: Varför då? En dunkel **budbärerska** ur själens brunn?

Lars: Jag är ta mej fan inget värd.

Lotta: Detta är inte rätt plats för att reda ut detta.

Lars: Jävla ångest, jävla skit.

Erik (vinglar): Oj, jag vinglar.

En vit dimma rullar in.

Lotta: Det finns ett fält utanför oss själva, vi måste finna spärren som blockerar genomflödet. Allt som återstår är att ta oss ut. Följ mig, följ mitt hummande. (Går ut i dimman, hummar: hum-hum, hum-hum...) Hum-hum, hum-hum-hum, spärr-hum, spärr-hum, hum-hum. (Mässande inifrån dimman:) Vår strävan är att intet nå!

Lars: Vackert var det ljus som brann. Jag går inte efter henne, aldrig i muren.

Erik: Mina gymnastiskor äro karamellröda, hej hopp, hej hå! Vi måste **överlagra** handlingskraftens frukter likt **besatta**! (tar fram en käpphäst och galopperar in i dimman brådstörtat, dödsföraktande)

Lotta (ur dimman): Jag är fullständig!

Erik (ur dimman): Jag är ingenting!

Lars (med Lottas röst): Känner du dig utanför, Lars?

Lars (med sin egen röst): Nej, jag känner mig som pojken på den här teckningen. (Håller upp en teckning)

Lars (med Eriks röst, väser fram mellan tänderna): Scenväxling.

Fyra figurer på slätten. Dimman har skingrats. Figurerna springer runt, runt. Ett enormt jordskalv! Den fjärde figuren drar en bajonett och rusar mot de övriga tre.

(Förf. komm.: Den fjärde figuren, General Bogdan von Knorrings, introduceras för att förändra dynamiken i trions samspel. Han har slumpats fram genom Wikipedias artikelalstrande slumpfunktion och hans ordförråd baseras på sex nya ordlistor. Tanken är att göra honom till en katalysator för skådespelet. Replikörerna och nyckelorden slumpas således fram från intervallet 1-240 (där 1-120 är Bogdans repliker, 121-160 Eriks, 161-200 Lottas och 201-240 Lars). Trion har också fått ett utökat ordförråd för större variation än tidigare, ytterligare 20 ord vardera har tillkommit, vilket ger dem sammanlagt exakt 40 olika ord per person att laborera med. Lars har fått sina tjugo nya ord dels hämtade från en intervju med honom själv (de första tio), dels från en annan författares verk: new age-gurun Eckhart Tolles "The Power of Now", beroende på att "Skuggpojarna" ej fanns tillgängligt vid tillfället samt för experimentets skull, karaktärsutvecklingen och det.)

BOGDAN von KNORRINGS ORDSKATT

1. parkförvaltning	1. finnjävel	1. bödel	1. torrboll	1. kullager	1. skvallerpressen
2. ubåt	2. badboll	2. grekcyriot	2. mjäll-johan	2. hagel	2. atlantångare
3. machete	3. skogshuggare	3. yuppie	3. klister	3. sköte	3. sedelpress
4. tolvfinger-tarmen	4. cykel	4. pälsänger	4. fetma	4. blomma	4. bankrånare
5. böld	5. smultronställe	5. labyrint	5. centralstationen	5. honung	5. saloon
6. soptunna	6. balkansångare	6. plasma	6. attackera	6. picknickfilt	6. studsa
7. silversked	7. strömlinjeformad	7. spöke	7. dyka	7. mobiltelefon	7. käpphäst
8. attackflata	8. avundsjuk	8. fängelsecell	8. undervisa	8. lyx	8. slarvpelle
9. brandslang	9. snåljåp	9. krig	9. mässing	9. sufflé	9. röstförstärkare
10. trombon	10. gryta	10. fana	10. bord	10. korn	10. syntetisk
11. fotboll	11. kalaspuffar	11. schackpjäs	11. stege	11. ögonvita	11. gul
12. trattkantarell	12. kines	12. tortyr	12. balustrad	12. kattsvans	12. ljummen
13. semla	13. surrealism	13. slakt	13. elefantjägare	13. springare	13. svarting
14. humor	14. björntjänst	14. slagsida	14. hord	14. sprudla	14. fjäder
15. zeppelinare	15. ekfat	15. fartyg	15. bambu	15. flänga	15. bräde
16. öronvax	16. pannkaka	16. köllhalning	16. soppstev	16. babian	16. harpa
17. propp	17. säckpipa	17. tjäle	17. snok	17. lans	17. vodka
18. puck	18. brysselkål	18. orre	18. myrslok	18. radiomottagare	18. mask
19. mähä	19. schäslong	19. glas	19. cederträ	19. sända	19. stämpla
20. filttofflor	20. fotogen-lampa	20. gastrit	20. blöjbyte	20. dansa	20. förstöra

DRAMATIKERNA (utökad)

Erik Beckman (Kvalstervägen)	Lotta Lotass (Speleologerna)	Lars Norén (intervju från Expressen/The Power of Now av Eckhart Tolle)
1. historien	1. greppet	1. mordvapen
2. trädgård	2. aldrig	2. verklighet
3. ungar	3. kort	3. sak
4. bänkarna	4. väntan	4. killar
5. kvinnorna	5. saker	5. arbeta
6. slanten	6. tog	6. låt
7. avskedad	7. spelet	7. skrattar
8. nämligen	8. sinnen	8. hem
9. huvuden	9. ny	9. tre
10. läget	10. hålrum	10. föreställningen
11. härifrån	11. underkastelse	11. någonstans
12. kung	12. barriärer	12. olycka
13. Gud	13. redan	13. mentala-emotionella
14. hål	14. vi	14. självsäkert
15. undrar	15. horisonten	15. dig
16. avstår	16. slutpunkt	16. förflutna
17. nej	17. huvudet	17. nuet
18. väldigt	18. mellanakt	18. yttersta
19. lärarinnebostad	19. flyktiga	19. reda
20. faktiskt	20. långa	20. bakom

Bogdan von Knorring (rider in på en låtsashäst, hojtar): Mitt namn är Bogdan von Knorring!
Mitt blod kan aldrig koagulera!

Erik: Tycker ni om cedergurkfrukter?

Lotta: Pulserande cellväggar, vävnad, kött!

Bogdan (gör ett utfall med bajonetten): Jag försvarar min frimurarordens heder och ära. Vik hädan! (Till publiken:) Vilken otippad händelse.

Erik: Jag har en bröstplåt av koppar, det är den femtonde i dag. Den leder varmvatten bra. Ni är inte vidare humanistisk ni! Det är jag som är konung!

Bogdan (skälver): Hör ni skalvet? Det är Gud som sänder! (börjar studsa)

Erik: Det är jag som är Erik – konungen!

Lars: Äh, kom igen, killar!

Bogdan (viftar med bajonetten): Jag ska bjuda er på ungersk gryta!

Lars: Nä men kom igen nu, killar!

Erik: Jag är nämligen ättling till kejsaren i rakt nedstigande led!

Bogdan (lägger ifrån sig bajonetten, tar fram en gryta): Nu skar'u få 'rej en propp, pojkvasker! (tar fram en brandslang) Far min var skogshuggare. (spänner musklerna) Medan mor min var elefantjägare. (gör en pantomim och sedan med häftig röst:) Och min olycksaliga bror var en balkansångare!

Erik: Säg mig, hur är läget egentligen? Ni skulle kunna bli avskedad för mindre!

(Bogdan sätter sig ned på den uppochnedvända grytan. Tar fram ett par filttofflor, gråter en skvätt)

Erik: Du, det är håll i de där! (paus) Jo, jag undrar en liten sak, liksom.

Bogdan (bedrövat): Det är inte jag som är Guds radiomottagare.

Lars: Nu har en annan börjat tänka på självmord igen.

Bogdan (medlidsamt): Vad säger du? Kom får du en sked honung, vännen! (tar fram en burk)

Lars (skrattar): Nu är alla snälla!

Bogdan: Vill du leka med käpphästen, pojk? Jag har en ubåt också!

Erik: Nu är det Lars som är kung!

Bogdan (ilsket till Erik): Och för dig blir det kölhalning!

Lars (förskräckt): Men det låter ju fruktansvärt!

Lotta (plötsligt): Kan vi inte räkna i stället? (räknar) Tre, fyra, sex, åtta, åttiofem och två tredjedelar, sjutton, elva, petronella, salmonella, ...

Lars: Jag har byggt en försvarsmur i alla dessa år, men nu ...

Bogdan: Jag har en zeppelinare också, kanske kan det göra dig glad igen?

Lars (ledsen): Låt mig vara. (Vänder sig bort)

(Bogdan tar fram den vita fanan.)

Lars: Din inställsamhet är ett mordvapen!

Bogdan: Se så, min vän, stig upp med mig på min springare! (äntrar käpphästen)

Lotta: Alla ni saknar tålamod.

Erik: Jag ämnar snart bege mig härifrån.

Bogdan: Gör du det, din myrslok!

Erik (vrålar): SCENVÄXLING!!!

MELLANAKT (fördröjd, fast senare)

I en undervattensbåt. Två gula män (representanter för kraftbolaget) konfererar.

(Förf. kom.: Männerna använder sig av Bogdans ordsfatt. De talar flera meningar, men ibland ingår endast ett ord för att lättare kunna styra förloppet.)

En berättarröst (med mjölkaktig spöklik stämma): Samtidigt, fast tidigare.

Gul man 1: Jo, hör du, den här sedelpressen, den var det inte mycket bevänt med och vad gör de där tre här ute, tro?

Gul man 2: De är förkämparna på balustraderna, förlåt jag menar barrikaderna. De är här för att göra upp!

Gul man 1: Käften, din mjäll-johan! Det är din mobiltelefon som ringer.

Gul man 2 (förnärmd): Nu fick jag ont i tolvfingertarmen.

Gul man 1: Livet är ingen mjuk liten picknickfilt precis! Vi måste jobba, sa jag! Hur ska vi eliminera dem en gång för alla?

Gul man 2 (som ett annat mähä): Vilka? (hämtar sig kvickt) Jaså, de? Marodörerna!

Gul man 1: Vi måste attackera!

Gul man 2 (med fördröjning): Jag är väl ingen slarvpelle! Jaså! (hämtar sig) Mjäll-johan, sa du? Attackera!

Gul man 1 (drämmer en käpp av bambu i Gul man 2:s huvud): Jag har en syntetisk plan! Den kan aldrig luta! Tamejfan!

Gul man 2: Vi anställer en bödel.

Gul man 1: Det börjar likna surrealism!

Gul man 2: Schäslong!

Gul man 1: Låt oss hissa fanan!

Gul man 2: Slå i glaset!

Gul man 1 (ger en trombon till Gul man 2): Blås fanfar!

Gul man 2 (som ett annat mähä, välter omkull fotogenlampan): Oj!

Det börjar brinna.

En viskning i salongen: Scenväxling.

General Bogdan von Knorring och Lars rider på käpphästen med dragna svärd oförtrutet framåt mot Kraftbolagets svarta moderkropp i gjutbetong och keramisk lera. Lotta dansar runt, runt, runt de bägge ryttarna med en lång vit sjal som fladdrar. Erik går bakom, trular, plutar med munnen och sparkar tjurigt i marken.

(Förf. komm.: Här slumpas replikörerna fram enligt schemat 1-3 Bogdan, 4-6 Lars, 7-9 Lotta, och 10 Erik, för att styra riktningen framåt.)

Lotta: Se, vi är snart där, vi är redan framme.

Bogdan: En syntetisk hägring, på min heder!

Lars: Det är det här som kallas verklighet. Låt oss arbeta!

Erik (muttrar): Koppar...!

Lars: Det spelar ingen roll längre ...

Bogdan (förtjust): Det börjar klia i tolvfingertarmen, tåmejfan! (tar fram en trombon, blåser fanfar)

Lars (mordiskt): Döda! Döda!

Bogdan: Släng dem på soptunnan bara!

Erik (förgäves): Scenväxling.

Övriga: NEJ!

Lars (demoniskt): De ska brinna i helvetets eld!

(Bogdan blåser upp sig som en badboll)

Lars: Skit också! Nu trampade jag i någons lämningar!

Lotta: Aldrig ska de skada oss igen! Vi måste skärpa våra sinnen!

Lars: Det var min själ som brann!

Lotta: Du måste använda huvudet! Låt oss omsätta det i praktiken!

Lars: Nu ska de jävla mördarna få!

Erik (vinglar till, hojtar): Det är nämligen min förtjänst!

Lotta: Skåda! Portarna är slutna.

Erik: Det här är ju tamejfan en humanistisk mission, för tusan!

(Bogdan petar öronvax ur hörselgångarna)

Lars: Låt oss göra vårt yttersta!

Bogdan: Det här är roligare än fotboll.

Härskaran har tågat ända fram till Kraftbolagets låsta portar där de stannar. Nu förbereds anfallet.

Lotta: Det finns några viktiga saker att tänka på. (börjar räkna) Ett: tålmod. Två: mellanakt. Tre: underkastelse. Fyra: kort. Fem: Inget fem. Alla visa ting är fyra.

Bogdan (förrvirrat, gör ett senilt intryck): Var lade jag sedelpressen nu igen?

Lotta: Du börjar tappa greppet. När är det slut på vår väntan? Det känns som om du står utanför, Erik.

(Förf. komm.: Erik utökas från 10 till 10-12)

Erik: Nej.

Lotta: Ta de här glaskulorna.

Erik: Scenväxling.

Lotta: Försök inte.

Erik: Jag är nämligen lite rädd.

Bogdan: Du gör oss bara en björntjänst.

Lars: Tusan, vad jag känner mig otålig!

Bogdan: Jädra blöt om fötterna man blev i de häringa filtofflorna! Som en annan schackpjäs!

Lotta (vädjar): Skärp era sinnen!

Erik: Nu skulle man nog hellre sitta bekvämt nersjunken i en soffa i en lärarinnebostad, med en nätt skolfröken vid sin sida. Och höra fågelsång från trädgård skulle man.

Lotta: Kommer du inte ihåg de fyra viktiga sakerna?

Bogdan (heroiskt): Låt oss störta in i lejoninnans sköte!

Lotta: Låt oss spränga dess väggar! (berusat) Vilken oförfärdig segerkänsla; påtaglig liksom!

Lars (vibrerande): Dessa mentala-emotionella vibrationer... Uh-uuh-hu!

På given signal kastar sig de fyra kombattanerna mot portarna med full kraft och spränger sig igenom det murkna ekträet. Inne på borggården väntar bödeln.

(Förf. komm.: Bödeln använder sig av Bogdans ordlistor, men utstöter de mer som gutturala läten eller obegripliga ljudkombinationer. 1-2 Bogdan, 3-4 Lars, 5-6 Lotta, 7-8 Erik, 9-12 Bödeln)

Lars: Jag går bakom honom!

Lotta: Jag slår honom i huvudet! (övertygad) Vi har redan besekrat honom!

Lars: Döda!

Bödeln (viftar med bilan): Steööugheel!

(Lotta släpper ut en handfull glaskulor framför bödeln.)

Bödeln (halkar på kulorna): Kooooorrrwwwn! (sätter sig på arschlet) Klischtrereereearrr!

Lars: Dessa förflutna dagar... (höjer svärdet) Smaka på mitt mordvapen!

Erik: Nog är man konung allt!

Bogdan: Född med silversked i mun.

Erik: Jo, nog är man konung allt!

Bogdan: Och efteråt vankas det brysselkål.

Lars svingar sitt svärd. Bödeln duckar.

Bödeln: Finnjävvel!

Lars: Vilken olycka!

Bödeln (aktiverar sin röstförstärkare): KINES!!!

Lars: Det var min lyckas lykta som brann! Nu får jag samvetsqual. Det här är min verklighet.

Lotta (måttar ett hugg): Jag ska sätta dig på plats!

Bödeln stirrar döden i ögonvitan, Lotta tar tre långa steg och hugger huvudet av honom.

Bödeln (i dödsögonblicket, på skånska): Centralstationen!

Erik: Nej! (förtvivlat:) Scenväxling.

I restaurangköket. Upplyst. Familjen sitter vid ett fällbord. General Bogdan von Knorring sitter i en gungstol bredvid. Bändelkorsnäbbens muntra kvällssång letar sig in genom ett öppet fönster.

Lars: Allt som återstår nu är nuet. Och de dagliga bestyren.

Bogdan (skrockar muntert från sitt hörn): Sjyssta puckar, pojken.

Lotta: Nu kan vi äntligen skåda horisonten. Så vacker vår strävan.

Erik: Hur är läget? Jo, rätt fint, tack.

Lars (självsäkert): Det lönar sig att döda. Ett imperium byggt på spillt blod.

Lotta: Man ska aldrig hota oss igen.

Lars (höjer champagneglaset): Skål! Det här är jag värd!

Lotta: Ögonblicken är flyktiga, inget är beständigt, vi sörjer inte morgondagen.

Erik: Fem öre för mina tankar.

Bogdan: Men du, den här skumpan var allt bra ljummen, du.

Lars: Bakom varje seger finns en stor och stark man.

Lotta: Känner du dig utanför, Lars?

Erik: Jo, jag undrar...

Bogdan (frånvarande): Varför kallade han pojken för kines för?

Lotta: Vi har funnit vår plats på jorden, kära vänner.

Lars: Bakom varje seger finns en stor och ...

(Bogdan höjer sin vita fana)

Lars: Ja, detta är verkligen *min* verklighet. Hör ni, killar! Jag tycker så mycket om er.

Bogdan (högt för sig själv): Jag har en böld som kliar lite, fast inte så farligt. Och inte längre.

Erik: Här sitter vi på bänkarna, det får mig att tänka på ...

Bogdan (tar fram en trombon): Nu blåser jag fanfar!

Lars: Tack! Tack alla!

Bogdan monterar ett munstycke av bambu i trombonen, tar sats, blåser upp kinderna och låter sedan fanfaren ljuda i restaurangköket.

Kort tystnad. Därefter: Dialogen försätter, men tonas ned, volymen svag nu, oförnimbar; påtaglig liksom. I bakgrunden hörs bändelkorsnäbben slå en drill; dess artspezifika nasala läte, litet sprucket pipande, (inte fullt så metalliskt) som från en dämpad leksakstrumpet. Skuggor faller, stjärnor blänker. Andlösheten breder ut sig.

Ridå.